

විවාරය

අධිනීතිඥ ලක්ෂ්මන් වැලිවිටිය.

සාමයේ විසංවාදය

“සාමය” ලංකාවට අවශ්‍ය අපූර්වතම විවිධය වෙයි. ඊට සමපාතව බලය බෙදීම, ඒකීය, ගෞරවල් යනාදිය සංග්‍රාමිකව සංසරණය කරයි. බොහෝදෙනෙක් ලංකාවේ ජනවාර්ගික අර්බුදයක් ඇති බව පවසති. අනෙක් පාර්ශවය ඇත්තේ ත්‍රස්තවාදී ප්‍රශ්නයකැයි කියති. මේ මත ජාතිඥානිත්වය, ජාතිවාදිත්වය, දෙපස බෙදී මතවාදී තලයේ මෙන්ම, අවයව උපයෝගී කර ගනිමින්ද, පාරමිබාමින් සිටිති.

ඉන්දියාව ජේ.ආර්. ගේ බෙල්ලෙන් අල්ලා පළාත් සභා ඇති කළේය. යු.එන්.පී. යට පළාත් සභා ඇති කිරීමට අවශ්‍ය නොවීය. එම ගිවිසුමේ ම ඉහු සාධක වියාවරක් ලෙස රජීව් ගාන්ධි මරාගත් කෘතියයි. එම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට එරෙහිව සිරිමාවෝ බණ්ඩාරාත්මක හා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය කඳුළු ගසක් කමින් බැරටත් ප්‍රහාර හා රබර් බුලට් ඉවසමින්, කොටුවේ බෝධිය ළඟ විරෝධතා දැක්වීය. ශ්‍රී.ල.නී.ප.යේ ලේකම් සුරියප්පරාම කීවේ පළාත් සභා සංශෝධනයට අත් උස්සන අයගේ අත් කපා අධෝමාචනය සේදීම සඳහා ප්‍රසිද්ධ වැසිකිළිවල එල්ලා තැබිය යුතු බවය. එසමයේ විජයතුමාරතුංග, චන්ද්‍රිකා හා වාමානිකයින් සිටියේ ජේ.ආර්. සමගය. චන්ද්‍රිකා බලයට පත්වීමත් සමගම ශ්‍රී.ල.නී.ප.ය. ගෞරවල් වුවා නොව කළා ය. රනිල් වික්‍රමසිංහ හෙර රනසේ එල්.ටී.ටී.ඊ. ය සමග ගිවිසුම් ඇති කර ගනිමින් බලය අතිම කර ගත්තා පමණක් නොව, නැවත බලයට ඒමට තිබූ අවස්ථාවද නැති කර ගත්තේය. පළාත් සභා සඳහා ජේ.ආර්. සමග එකම වූ වාමානිකයින් ගෞරවල් කරවනු වූ රනිල් ප්‍රතික්ෂේප කොට ඒකීය සංකල්පය කිවු මගින්ද සමග එකතු විය. චන්ද්‍රිකාගේ පැකේජය හරහා ද, සුනාමි සහන මණ්ඩලය

ගැනද, රටේ ප්‍රබල ඇමතිවරයකු වූ මහින්ද රාජපක්ෂ විරෝධතාවයක් නොදැක්වීය. තමන්ගේ වාරය පැමිණි විට ඔහු ඒකීය විය. බලයට පැමිණි පසු නිශ්චිතවම ඒකීයද, ගෞරවල් ද කිව නොහැකි වී ඇත. විසංවාදය පැන නගින්නේ මෙතැනින්ය. නීති විශාරදයකු මෛතකදී මට පැවසුවේ සාමය සඳහා වූ විසංවාදයට මූලික කරුණු දෙකක් බල පෑ බවය.

1. සාමයේ ව්‍යාපාරය. වාමානිකයන් අතට පත්වීම.
2. සාමයේ ව්‍යාපාරය එන්.ජී.මී. කරුවන් අතට පත්වීම.

වාමානිකයන් බලය බෙදීම, ස්වයං පාලනය, ගෞරවල් ක්‍රමය, පාඨ සහෝදරත්වය කථා කළේය. නමුත් බලය ලැබූ පළමු අවස්ථාවේදීම “ඒකීය” යන විවිධය කිසිදු නිරීක්ෂකයින් තොරව ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළු කළ අතර, අදත් එම මතවාදයන් ගොඩඒමට නොහැකි වී ඇත. කියන්නේ එකකි. කරන්නේ තව එකකි. ජාත්‍යන්තර වාදය ගැන හිතනවා විනා උතුරු කොරියාව, කියුබාව, චීනය පමණක් නොව නිකරගුවාව, බ්‍රසීලය පවා පදනම් වී ඇත්තේ ජාතිකත්වය මතබව මොවුන් අමතක කරති. ජාතිකත්වයක් නොමැති මොවුන්ගේ අදහස් ජනතාව විශ්වාස නොකරති.

අනෙක් අතට සාම ව්‍යාපාරය, එන්.ජී.මී.කාර්යයන් අතට පත්වීමත්, එම රාජ්‍ය නොවන ආයතන ක්‍රියාත්මක කරන්නත්, ඩොලර් කාන්තන් ලෙස එනම් විදේශීය ව්‍යාපාරිකයක කොටස්කරුවන් ලෙසින් ජනතාව තුළට කා වැදීමත්, සාමයට මහත් බාධාවකි. “වාමානික දේශපාලනය මෙරට පමණක් නොව ලෝක පරිමාණයෙන්ද, අධිකාරී දුර්වල

වී තිබුණත් බොහෝ වාමානික ක්‍රියාදරයන්, තම පැවැත්ම සඳහා යොමු වූයේ එන්.ජී.මී. වලටය. ස්වාධීන යයි කියමින් මුදල් සොයන්නට වූ විශ්වවිද්‍යාලයීය ආදරයන්ටද එන්.ජී.මී. හොඳ තෝතැන්නක් විය. (මව්බිම - මාර්තු 4)

රාජීන සේනාරත්න, ඩිලාන් පෙරේරා, මර්ටින් සිල්වා යන සාම ක්‍රියාදරයන් විහාර මහා දේවි උද්‍යානයේදී සාම රැළියට කඩා වැදුණු තිත්පුන් සමග සාම යුද්ධයක නිරත වූහ. ඩිලාන් පෙරේරා පැවසුවේ මේ සාම රැළියට කඩා වැදුණේ ජේ.වී.පී. කාර්යයන් බවත්, ඔවුන් එල්.ටී.ටී.ඊ. කාර්යයන් මෙන්ම මැර පිරිසක් බවත් ය. නමුත් මෙම මර්ටින් සිල්වාම නුගේගොඩ සාම රැළිය කඩාකප්පල් කළේය. පහර දී පොඩිකර දමන ලදී. තම සහෝදර මන්ත්‍රීවරයා ගේ මේ ක්‍රියාකලාපය ගැන ඩිලාන් කෙදිරියක්වත් නැතුවේ නැත. සාමයේ විසම්මුතිය නැගෙන්නේ මෙතැනින්ය.

චන්ද්‍රිකාගේ පැකේජය හා සුනාමි සහන මණ්ඩල හරහා ඩිලාන් යුද්ධයට එරෙහි යෝධයෙක් විය. එසේම මහින්දගේ ජාතිවාදී වැඩපිළිවෙලටත්, ඒකීය සංකල්පයටත්, ඔහු එරෙහි විය. පෙබරවාරි මස 18 වැනිදා, මව්බිම පුවත්පත මෙසේ කියයි.

“නිදර්ශනයක් ලෙස ඩිලාන් පෙරේරා ඇමතිවරයා ගනිමු. ඔහු පසුගිය කාලය පුරාම, වාම සාම වේදිකාවල නැගී ජාතිවාදයට එරෙහිව හඬ නැගීය. බොහෝදෙනා කිතුනේ ඩිලාන සාමය වෙනුවෙන් පෙනී සිටිනවා කියා ය. එහෙත් ඊට තුළ විනාල ගීජනා නිර්මාණය වෙමින් තිබුණේය. උතුරු කැරලිකරුවන් පමණක් නොව දකුණෙන්, කොළඹ දිත්, තරුණයන් අත්අඩංගුවට ගැනීම, පැහැර ගැනීම් හා සානන එන්න එන්නම වැඩි විය. ඒත් දැන් බොහෝදෙනා නිහඬය. ඩිලාන් ගේ හඬ ඒකාකාරීය. ඒත් රිද්මය වෙනස් ය. එදා යුද්ධය විවේචනය කළ ඔහු ඇ. යුධ ආණ්ඩුව ආරක්ෂා කිරීම වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමට කොන්දේසි විරහිතව පැමිණ ඇත.” එසේම ඔහු පසුගිය දිනක “සන්ඩේ මහසර්වථ” පුවත්පතට කියා සිටියේ “ගෝඨාභය රාජපක්ෂ” ආරක්ෂක ලේකම්ට සුදුසුම පුද්ගලයා බවය. ඒ ඔහු යුද්ධය, කරන නිසාය.

වාසුදේව නානායක්කාර සාම වේදිකා-වේ යෝධයෙක් ය. 2007 පෙබරවාරි 11 වන දින “රාවයට” ඔහු මෙසේ කියයි. “මෙහි පරස්පරයක් තිබෙන බව ඇතත්. පරස්පරයක් තිබීමත් ඒවා එකි-නෙකට සම්බන්ධ තවත් විදියකින් ප්‍රයෝජනවත් වෙන්න පුළුවන්. එල්.ටී.ටී.ඊ.ට තමන්ගේ ප්‍රදේශ අත්පත් කර ගෙන ඉන්ක බැරිවීමත් එක්ක ඔවුන්ට තමන්ගේ තත්ත්වය හා ගතිකය ගැන නිසි තක්සේරුවකට එනවායේ. ඒකත් ප්‍රයෝජනවත් වෙන්න පුළුවන් විසදුමකට.” ඔහු මහින්දගේ යුද්ධය සාධාරණීය කරණය කළේ එසේය. ඔහුට මේ තුවාන පහළවීමට මෙතරම් කළක් ගතවූයේ මන්ද?

මහින්දගේ ජාතිවාදී වැඩපිළිවෙල මාධ්‍ය හරහා පතුරු ගැසූ “රාජීන සේනාරත්න” සාමයේ ගෝඨාමිච්චංචයක් බඳු විය. ඔහු මෙතක කැබිනට් රැස්වීමකට මෙසේ පැවසුවේය. “... එදා මෙම කාලතුවක්කු සම්බන්ධ ගනුදෙනුව වූනා නම්, අපට ලැබිය යුතුව තිබුණේ පරණ කාලතුවක්කු කිහිපයක්. ඒත් මෙවර අපට එම මුදලටම ලෝකයේ හොඳම අවි සමාගමකින් මේ අවි මිලදී ගැනීමට ලැබී තිබෙනවා. ...”

(12.02.07 - මව්බිම) යුද්ධය ගැන විරුද්ධ රාජීන මේ අලුත් සිංදුව ගයන්නේ කාලතුවක්කු වලින් කොස් කොටන්නට වත් සිතා ගෙනෙදැයි නොදැනියි.

නීතිඥ ශිරාල් ලක්ෂ්මන කොන්දේසි විරහිතව සාමය වෙනුවෙන් පෙනී සිටියේය. ඔහු රාවයට මෙසේ කියයි. “පහත - තැන්තැව දකුණට පැවති සිංහල මානසිකත්වය, ඊටත් වඩා ජාතිවාදී ඉසව්වකට හරවන්න යුධ උද්මාදය හරහා ප්‍රහාසරත් වැඩිදායකත්වයකට නැඟිය. ඔහුගේ පුද්ගල සානන වැඩපිළිවෙල නතර කළහොත් නිසැකවම සිංහල සමාජයේ ප්‍රතිචාරය මීට වඩා බොහෝ සෙයින් වෙනස් විය හැක...” (2007.02.18) ඔහු දෙපස තබා සිටි පදනම ලිඟින් වන බවක් පෙනෙයි.

රාවය පුවත්පත ද, ජනාධිපති මැතිවරණ සමයේදී කොන්දේසි විරහිතව උපරම බලය බෙදීම වෙනුවෙන්ද, යුද්ධයට එරෙහිවද පෙනී සිටියේය. යුද්ධයක් නොවූ එකල සුමනසිරි ලියනගේ, ජයදේව උයන්ගොඩ ආදී ගෞරව්වාදීන් ගේ ලිපි වලින් රාවය පිරී තිබුණේය. දැන් ඇතත් වයසෙන්ම ඊට තුළ යුද්ධයක් ඇත. ඒත් මෙම ලේකම්යින්ගේ ලේඛන දක්නට නැත. එසේම රාවයද, මෙසේ කියයි.

“එල්.ටී.ටී.ඊ.ය අධිමබර ලෙස සන්නද්ධ මාවතේම ඇඳී සිටින්නේ, වෙනම රාජ්‍යයක් පිළිබඳව ඇති කරලෙන සිටින මනෝ රාජීන සිහිනය නිසාය. සමස්ථ අරගලයම පූර්ණ වෙනසක් සිදුවනු ඇත්තේ ඒ සිහිනය අත්හැරිය යුතුය. (2007. ජනවාරි 28 - රාවය) එම නිසා දැන් යුද්ධය කිරීම සාධාරණය.

කොන්දේසි විරහිත සාමය - අසීමිත බලය බෙදීම පිළිබඳ මතවාදී තලයේ මොවුන් දැරූ මතවල පළලවීම හටගෙන ඇත. ජනතාව මොවුන්ගේ දෙකිඩි සාමයේ පණිවිඩය විශ්වාස කරන්නේ කෙසේද? විසම්මුතිය එයයි.

Dr. සුසන්තා ගුණතිලකගේ “The Civil Society” ග්‍රන්ථයේ කුමාර රජසිංහ, ජයදේව උයන්ගොඩ, රොහාන් එදිරිසිංහ ආදීන්ගේ ඩොලර් සම්බන්ධ විස්තර කොට ඇත. මෙම පොතට එරෙහිව නීතිමය කටයුතු කරන බවට රජසිංහ දැනටමත් තර්ජනය කොට ඇත. ඔහුගේ එක ලිපියක්, පල කර ගැනීම සඳහා රජසිංහ විසින්ද නිසිදෙනෙකු මුදලක් මාස්පනා ජනප්‍රිය පුවත්පතකට ගෙනවු බවට “මව්බිම” පුවත්පත කියා සිටියි. සාමය සඳහා වූ එක් ලිපියකට “කාලේ ගොන්නේකෝ” විසින් ලක්ෂ 13 ක පමණ මුදලක් ලබා ඇති බව ගුණතිලක සඳහන් කරයි. එසේම රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන තේරීම් කාරක සභාව, “ඒපීන හේරන්” මන්ත්‍රීවරයාගේ සහායකත්වයෙන් රැස් වූ විට “තමවෙති වසර පාසල් පොත්වලට බලය බෙදා හැරීම” ගැන පාඩම්මාලා ඇතුළත් කල ජාතික අධ්‍යාපන ආයතන නිලධාරීන් තිදෙනෙක් “සේවී දු විල්ටන්” නම් සංවිධානයෙන් මුදල් ලබාගත් බවත්, වරදක් සිදු වී ඇති බවත්, පිලිගත් බව “සිළුමිණ” පුවත්පත වාර්තා කොට තිබුණි.

එසේම තුස්ත විරෝධී ව්‍යාපාරය විසින් මෙතක අලවන ලද පෞස්ථරයක, “සාම කොට් - වාම කොට්, මාධ්‍ය කොට්” හඳුනා ගනිමු. විනාශ කරමු...” යනුවෙන් විය. කැබිනට් අමාත්‍ය “වමපික රණවක කීවේ, මේ ජාති ඥානිත් නීතියෙන් මර්ධනය කරන්නට බැර නම්, මොනත කෙලෙමලකින් හෝ එසේ කළ යුතු බවය.” කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ ඩිපු ගුණසේකර, සම සමාජ පක්ෂයේ තිස්ස විනානා ද තම සහෝදර අමාත්‍යවරයා ගැන නිශ්චයවීමට සිටින්නේ කෙසේද?

“උඩුවේ ධම්මාලෝක” හෙළ උරුමයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට ආවේ රනිල් රටකඩන ගිවිසුමට එරෙහිවය. නමුත් ඔහු නැවතත් ගෞරවල් දෙන රනිල්ගේ ජනාධිපතිවරණ වේදිකාවේය. තිලක් කරුණාරත්න සිංහලයා බේරා ගැනීමට හෙළ උරුමය පිහිටවීමේය. එය අතහැර දමා ඔහු ගෞරව්වාදී රනිල්ගේ තුරුල්ලට ගියේ ඊට රැක ගැනීමට නොව පාර්ලිමේන්තුවට රුගා ගැනීමටය.

මේ සුන්කරකාරයින් ගෙන් මිදී සාමය ලංකාවේ සැබෑ ජනතාවගෙන් මතු විය යුතුය. සාමයේ විසංවාදය එයයි.

නොවැළක්විය හැකි හේතු මත
වී ක ධර්මබන්දු මහතා ලියන අපේ ගී හා සිපද
හා ආචාර්ය පාලිත ගනේවත්ත ලියන
මතුරාගේ දීනපොත යන ලිපි
මෙවර පළ නොවන බව කරුණාවෙන් සළකන්න